

РЕШЕНИЕ

№ 19537

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 22.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **3050** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. Х. А., непридружен непълнолетен, [дата на раждане], гражданин на С., с посочен адрес: [населено място], [улица], действащ лично и със съгласието на Л. К. Н. в качеството ѝ на приеман родител, чрез адв. С. С.-АК-Р., против Решение № 50Х от 03.02.2026г., издадено от интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ), с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата му молба с рег. № 44077 от 15.01.2026г. на ДАБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са развити доводи за неправилност на постановеното решение, като се твърди, че неправилно са анализирани фактите, свързани с личното положение на жалбоподателя и държавата му по произход. Сочи, се че административният орган е нарушил разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 т. 2 от ЗУБ във връзка с чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, като не е указал на разбираем от жалбоподателя език, задължението на жалбоподателя да представи нови обстоятелства които да са подкрепени с писмени доказателства относно тях. По този начин органът не е изпълнил свое съществено задължение, предвид факта, че допускането на молбата до разглеждане е обусловена само и единствено от тяхното наличие. Оплакванията са че, решаващият орган не е извършил анализ на молбата относно наличието на такива обстоятелства, като по този начин е пренебрегнал обстоятелства, които са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя и относно страната му на произход. Изтъква се, че в последващата молба е приложено копие на Решение на Районен съд - Трявна, Рег.№ 71/07.08.2025г., от което става ясно А. Х. А. е настанен в професионалното приемно семейство за срок от две години, считано от влизане на сила на решението или до промяна на обстоятелствата. Приложено е също становище от Л. и М. Н., както

и копие на благодарствено писмо от старши учител в СУ „П. Р. С.“, за упорит труд и старание от сирийският гражданин да усвои българският език и литература. Сочи още, че неправилно органът се е позовал на разпоредбите на чл. 12, ал. 1, т. 7 от ЗУБ- „който веднъж осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление представлява заплаха за обществото“ и чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ- „за когото има сериозни основания да се предполага, че е извършил тежко престъпление“, тъй като не са налице тези предпоставки и няма как да бъдат приложени в настоящия случай. Твърди, че дори така посочените мотиви за извършено тежко престъпление, освен че не могат да бъдат споделени, но и същите са неотнормирани в преценката за допустимост до производството за предоставяне на международна закрила. С тези аргументи от съда се иска да отмени оспореното решение като незаконосъобразно, като върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на последващата молба на жалбоподателите по общия ред в производство за международна закрила.

В съдебно заседание, А. Х. А.-непридружен непълнолетен, редовно призован, явява се лично и се представлява се от адв. Р., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли съда да отмени като неправилно и незаконосъобразно оспорваното решение.

Ответникът - Интервюиращ орган на ДАБ – МС – редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки с позиция по същество. Излага становище с мотиви за отхвърляне на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становището на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

А. Х. А. за първи път молителят е поискал закрила с молба вх. № 2194/06.08.2024г. на РПЦ-Х., на която дата кандидатът е регистриран като лице от мъжки пол, [дата на раждане] в С., Дума, гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни първоначално са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Впоследствие молителят е представил преписка за актуално състояние на гражданин, издадена от Сирийска Арабска Република.

А. Х. А. е непридружен непълнолетен и по време на предходното производство за международна закрила се е представлявал от представител, назначен с Решение на Председателя на Националното бюро за правна помощ. С Решение № 63 от 07.01.2025г. на председателя на ДАБ при МС на А. Х. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. С Решение № 1291/14.02.2025г. по адм. дело № 88/2025г., Административен съд - Хасково е отхвърлил жалбата срещу решението на председателя на ДАБ при МС. С Решение № 5410/23.05.2025г. по адм. дело № 3482/2025г. Върховният административен съд на Република България, оставя в сила Решение № 1291/14.02.2025г. на Административен съд - Хасково.

На 15.01.2026г. жалбоподателят подава последваща молба за международна закрила с рег. № 44077 до председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет. Последващата молба на чуждия гражданин е депозирана лично и със знанието и съгласието на Л. К. Н., в качеството ѝ на приеман родител на А. Х. А.. На същата дата, на молителя са връчени указания относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В последващата молба се твърди, че жалбоподателят не може да се върне в С., защото били налице нови обстоятелства, касаещи личното му положение и страната му на произход. На първо

място неговия живот в страната му на произход бил застрашен, поради специфичното му уязвимо положение на непридружено непълнолетно лице. Баща му бил убит при военни действия, а майка му и брат му загинали при бомбардировка, което представлявало ново обстоятелство. Връщането му в страната му на произход не гарантирало безопасността му, както и не му осигурявала грижа от възрастни. Неговото пребиваване в България му осигурявало закрила, стабилна семейна среда, както и образование и развитие. Поради тази причина предоставянето му на международна закрила било единственото решение, съответстващо на най- добрия интерес на детето.

Към последващата молба е приложено копие на Решение на Районен съд - Трявна, Рег.№ 71/07.08.2025г., от което става ясно А. Х. А. е настанен в професионалното приемно семейство на Л. К. Н. и М. И. Н. за срок от две години, считано от влизане на сила на решението или до промяна на обстоятелствата. Приложено е също становище от Л. и М. Н., както и копие на благодарствено писмо от старши учител в СУ „П. Р. С.“, за упорит труд и старание от сирийският гражданин да усвои българският език и литература.

В хода на производството, във връзка с подадената последваща молба, в ДАБ при МС е постъпило писмо с вх. № СД-02-27/16.01.2026г. от Директор Програма SOS Детско селище „И.“. От същото писмо става ясно, че жалбоподателят е настанен в SOS „Детско селище” - [населено място] и живее в приемното семейство на Л. и М. Н.. Това било първия и единствен случай към момента в България, при който сирийско дете е настанено в приемно семейство. Момчето било без родители - неговият баща загинал при военни действия, а майка му била убита при бомбардировка в С.. В този смисъл А. Х. А. било дете пряко засегнато от тежките последици на военния конфликт и лишено от семейна среда по независещи от него причини. SOS Детски селища, чрез програмите за подпомагане на младежи, изразява своята готовност и желание да продължи да подкрепя А. Х. А. в неговото развитие, образование и пълноценна интеграция в българското общество, дори след навършване на пълнолетие. В писмото се твърди, че А. Х. А. е изключително любознателно и интелигентно момче. Той усвоил българският език много бързо и вече го говорил свободно. Посещавал училището в [населено място], където се справял много добре и получавал добри оценки. Отличавал се с внимание, възпитание и уважително отношение към възрастни и връстници, като показвал сериозна мотивация за учене и развитие. С оглед гореизложеното, искрено се надявали А. Х. А. да получи положително решение по подадената молба за международна закрила - хуманитарен статут, което би му осигурило сигурност, стабилност и възможност за пълноценно бъдеще.

В ДАБ при МС е постъпило и писмо с вх. № СД-02-31/19.01.2026г. от Л. Н. и М. Н., приемното семейство, поело грижата за жалбоподателя. С писмото се обръщат към Председателя на ДАБ при МС, с настоятелна молба за съдействие и подкрепа във връзка с последващата молба за регистрация и предоставяне на хуманитарен статут на А. Х. А.. В писмото отново е описана личната история на непълнолетния сирийски гражданин, който е настанен в SOS „Детско селище” - [населено място]. Въпреки преживяното от него, проявявал изключителна вътрешна сила, устойчивост и желание за развитие. Той бил любознателен, ученлюбив, възпитан и уважителен млад човек, който показвал сериозна мотивация за образование и интеграция. Усвоявал бързо чужди езици, освен това бил талантлив и инициативен, с изразени артистични способности пеел прекрасно и участвал с желание в училищни и социални дейности. Посещавал редовно училище в [населено място] и се адаптирал успешно към българската образователна и социална среда. Предоставянето на международна закрила и хуманитарен статут на А. Х. А. било не само административен акт, а жизненоважно решение, което щяло да гарантира неговата сигурност, стабилност и възможност за нормално детство и бъдеще. В писмото е записано, че отказът от такава закрила би изложил детето на сериозен риск и несигурност, несъвместими с

принципите за защита на правата на детето и международните хуманитарни стандарти, поети от Република България. Като хора, които познавали лично неговият път, характер и потенциал, искрено и отговорно заявявали, че А. Х. А. имал всички предпоставки да се развие, като пълноценен, образован и социално ангажиран член на обществото, ако му бъде осигурена необходимата закрила.

С Решение № 50X от 03.02.2026г. на интервюиращ орган на ДАБ – МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба на А. Х. А.. Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, интервюиращият орган при Държавната агенция по бежанците при Министерския съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за разглеждане на последващата молба по същество, т.е. представените нови писмени доказателства, не могат да променят, първоначалните изводи за липса на предпоставките за предоставяне на закрила, поради което е издал оспореното решение. Посочено е, че въпреки изразената подкрепа за А. Х. А. от Директор Програма SOS Детско селище „И.“, както и от приемното семейство на Л. Н. и М. Н., да му бъде предоставена международна закрила, поради неговия потенциал за развитие и интеграция в българското общество, в случая се установява, че сирийският гражданин е осъден за извършено тежко престъпление в Република България. По отношение на чужденеца са налице основанията по чл. 12, ал. 1, т. 7 и чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ. Чуждият гражданин не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, които да представляват пречка за неговото завръщане в С., поради което производство за предоставяне на международна закрила не следва да се образува.

Като доказателства по делото са приети административната преписка по издаването на акта, както и справка № МД-02-132/02.04.2026г. относно настоящата обществена и политическа ситуация в С. и конкретно в района на Д. ал Зор.

Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, при подадена последваща молба за закрила, в 14-дневен срок интервюиращият орган при ДАБ МС се произнася с решение. Оспореното решение е издадено от компетентен орган и в изискуемия срок, тъй като молбата е подадена на 30.01.2026г., а решението на ДАБ е от 16.02.2026г., като се има предвид и че след изменение на редакцията на разпоредбата – ДВ бр.89/2020 г., срокът касае работни дни.

Решението е издадено в законоустановената писмена форма, но при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които обосновават незаконосъобразността му. Макар процедурата по чл. 76б от ЗУБ да не изисква провеждането на лично интервю с кандидата за международна закрила, то е необходимо участието на представител на Дирекция Социално подпомагане. В случая е изготвен доклад за нуждите на производството при първоначалното искане за предоставяне на международна закрила – на 10.09.2024г., но тази информация не е актуална към момента на постъпване на последващата молба за международна закрила – 15.01.2026г. Понастоящем от административния орган ДСП не е уведомявана за производство по чл. 76б от ЗУБ, не е взето предвид актуално и относимо към случая становище на съответната дирекция и не е бил предоставен доклад, а това се явява в нарушение на изискването на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето. Съгласно чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето при всяко дело не само съдът, но и административният орган, уведомява

Дирекция Социално подпомагане по настоящия адрес на детето, като за уведомлението от административния орган се прилагат разпоредбите на АПК. Дирекция Социално подпомагане изпраща по съответното производство представител, който изразява становище, а при невъзможност - предоставя доклад. Обстоятелството, че има изготвен предишен доклад и че жалбоподателят е настанен в професионално приемно семейство, не променят извода за допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила при разглеждане на последващата молба от интервюиращия орган. Това нарушение е попречило да се изяснят надлежно всички актуални данни относно непридружения непълнолетен жалбоподател в настоящото производство с оглед охрана на интересите му като такива от висш порядък. Разпоредбите на ЗЗДт гарантират висшите интереси на всяко дете, които са ръководещи и в административно, и в съдебното производство, а те не са спазени от ответника в производството по издаване на обжалваното решение. При тези съображения съдът счита, че интервюиращият орган е взел решението си при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, което е самостоятелно основание за отмяна на оспореното решение.

На следващо място, при издаването на оспореното решение е допуснато и нарушение и на материалния закон.

Съобразно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Следователно, в производството по чл. 76б ЗУБ подлежи на преценка наличието на нови обстоятелства, както и дали чужденецът се позовава на някакви нови факти, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като тези обстоятелства несъмнено следва да са свързани с разглеждането на въпроса дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

В обжалваното решение са обсъдени приложените към последващата молба писмени доказателства относно възрастта на жалбоподателя и позиция на ВКБООН, както и положителните становища на приемното ми семейство, както и това от Сдружение „SOS Детски Селища България, като ги е изключил като новонастъпили обстоятелства с мотиви, че не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, които да представляват пречка за неговото завръщане в С..

За нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство по предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени от търсещия закрила, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл. 8 или чл.

9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В този смисъл е съображение 36 от Преамбюла на Директива 2013/32/ЕС - когато един кандидат подаде последваща молба, без да представи нови доказателства или нови основания, би било ненужно да се задължават държавите - членки да стартират нова процедура по пълно разглеждане на молбата. В такива случаи би следвало държавите - членки да бъдат в състояние да отхвърлят молбата като недопустима в съответствие с принципа за пресъдено нещо. Настоящият случай обаче не е такъв, поради което административният орган е следвало да обсъди личното положение на жалбоподателя съобразно новите данни. Също така, следвало е да бъде направена служебна проверка на събрани доказателства, представени в качеството им на официални документи, и едва след това да се направи нова преценка на бежанската му история и преценка на най-добрия интерес на детето, като същата следва да бъде направена с оглед възгледите на детето, нуждата и възможностите му за образование и необходимостта от осигуряването на закрила и безопасност, съгласно изискванията на Глава V, параграф 52-79 от Общ коментар 14 (2013) на Комитета по правата на детето, публикуван през месец ноември 2014 г. от Детския фонд на ООН, а не формално да се изброяват аспектите за направата на такава задълбочена оценка, без същите да са били подложени на действителен анализ, както е сторено в мотивите на първото решение на ДАБ при МС /л.96/. Едва след направата на задълбочен анализ на ситуацията на жалбоподателя, ответникът е следвало да издаде административен акт. На следващо място е следвало да се направи оценка на актуалното, към момента на подаване на последващата молба за закрила, положение в държавата по произход, след настъпилите промени, в това число за региона на жалбоподателя.

В решението и в писмените бележки на ответника се сочи, че въпреки изразената подкрепа за А. Х. А. от Директор Програма SOS Детско селище „И.“, както и от приемното семейство на Л. Н. и М. Н., да му бъде предоставена международна закрила, поради неговия потенциал за развитие и интеграция в българското общество, в случая се установява, че сирийският гражданин е осъден за извършено тежко престъпление в Република България. По отношение на чужденеца са налице основанията по чл. 12, ал. 1, т. 7 и чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ. Действително от приложените по делото доказателства е установява, че е признат за виновен, за това, че е направил опит да премине границата на Р.България без разрешение на надлежните органи на властта, като предвид това, че е извършил деянието като непълнолетен е приложен чл. 63 НК и предвиденото наказание за посоченото тежко престъпление лишаване от свобода за повече от пет години, е заменено с лишаване от свобода до три години.

В този смисъл е неправилно позоваването на разпоредбите на чл. 12, ал. 1, т. 7 от ЗУБ- „който веднъж осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление представлява заплаха за обществото“ и чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ-„за когото има сериозни основания да се предполага, че е извършил тежко престъпление“, тъй като не са налице тези предпоставки и няма как да бъдат приложени в настоящия случай. В допълнение на това, административният орган не е изтъкнал аргумент в насока, че наред с приетото за извършено „тежко престъпление“ жалбоподателят представлявам и заплаха за обществото. Дори напротив, в подкрепа на обратната теза са всички представени писма и становища от приемното семейство, както и от организацията на „SOS Детски Селища България“.

В конкретния случай, наличието на нови обстоятелства се установяват от приложените в

производството към последващата молба за закрила писмени доказателства относно жалбоподателя, които до момента не са обсъждани. Изложените обстоятелства, наред с данните от административната преписка, приложени към последващата молба за закрила, които не са съществували, не са представени и не са обсъждани до приключване на производството по първоначалната молба за закрила, оборват тезата на административния орган за наличие на основание по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ за недопустимост до производство за предоставяне на международна закрила по последващата молба с рег. № 44077 от 15.01.2026г.

По гореизложените съображения оспореното решение следва да се отмени, а преписката следва да бъде изпратена на компетентния орган за ново разглеждане на последващата молба на жалбоподателя при съобразяване на указанията, дадени с решението, а именно: при разглеждането ѝ, следва да се обсъдят представените от кандидата документи, да се направи нова преценка на бежанската му история, като при необходимост от преценка на най-добрия интерес на детето, същата да бъде направена с оглед възгледите на непридружения непълнолетен, нуждата и възможностите му за образование и необходимостта от осигуряването на закрила и безопасност, съгласно изискванията на Глава V, параграф 52-79 от Общ коментар 14 (2013) на Комитета по правата на детето, публикуван през месец ноември 2014 г. от Детския фонд на ООН. При новото разглеждане на молбата за закрила, административният орган следва да събере и обсъди доказателствата относно актуалната ситуация в страната по произход – С. с оглед конкретните и необсъдени опасения на жалбоподателя, въз основа на които да формира дължимите правни изводи относно молбата за закрила.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 50X от 03.02.2026г., издадено от интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата молба на А. Х. А., непридружен непълнолетен, [дата на раждане] , гражданин на С., с рег. № 44077 от 15.01.2026г. на ДАБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА преписката на компетентния административен орган при ДАБ за ново произнасяне по молба с рег. № 44077 от 15.01.2026г. на ДАБ, подадена от А. Х. А., непридружен непълнолетен, [дата на раждане] , гражданин на С., при спазване задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящото решение.

Решението е окончателно на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: